

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **032** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30.01.2015

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້1;
- ອີງຕາມ ມະຕິກົດລະບຽບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 017/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2014;
- ອີງຕາມ ຫ້າງສີສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 22 ມັງກອນ 2015.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2. ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **017** /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິ ຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບ ປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 24 ທັນວາ 2014

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປິ່ນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2014

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 58 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2014

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການປືນປົວ (ສະບັບປັບປຸງ)
ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານປືນປົວ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ, ສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການບໍລິການປືນປົວຢ່າງສະເໝີພາບ, ທົ່ວເຖິງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປືນປົວ ແນໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການປືນປົວ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມທັງພັດທະນາການບໍລິການປືນປົວ ໃຫ້ນັບມື້ນັບທັນສະໄໝ ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງ ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ, ສາມາດປະກອບສ່ວນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2(ປັບປຸງ) ການປືນປົວ

ການປືນປົວ ແມ່ນ ການບໍລິການຄົນເຈັບດ້ວຍສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອກວດ, ຊອກຄົ້ນຫາພະຍາດ, ບິ່ງມະຕິພະຍາດ, ວາງຢາ, ປະຕິບັດເຕັກນິກການແພດ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບ, ຫາຍຈາກພະຍາດ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ, ແຂງແຮງ ລວມທັງການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການກັນພະຍາດ ຂອງພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 3(ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສຸຂະພາບດີ ໝາຍເຖິງ ສະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ລົມບູນ ຫາກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ສະພາບບໍ່ເປັນພະຍາດ ຫຼື ບໍ່ພິການເທົ່ານັ້ນ;

2. ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວດ້ວຍການແພດສະໄໝໃໝ່ ແລະ ດ້ວຍການແພດພື້ນເມືອງ;

3. ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວດ້ວຍການແພດສະໄໝໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ທ່ານໝໍຊ່ຽວຊານສະເພາະ ດ້ານ, ທ່ານໝໍ, ແພດຊ່ວຍ, ທັນຕະແພດ, ທັນຕະແພດຊ່ວຍ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກກາຍະພາບ ບຳບັດ, ນັກເຕັກນິກວິເຄາະ ແລະ ລັງສີ, ນັກແທກສາຍຕາ, ນັກຝຶກແອບສຽງ, ນັກຈິດຕະວິທະຍາ, ນັກໂພຊະ ນາການ;

4. ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວດ້ວຍການແພດພື້ນເມືອງ ໝາຍເຖິງ ໝໍຢາພື້ນເມືອງ, ໝໍນວດແຜນ ບູຮານ, ໝໍປັກເຂັມ;

5. ໂຮງໝໍ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດ ຫຼື ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໂດຍມີການປະກອບອຸປະກອນການແພດ, ຕຽງນອນ, ຜູ້ປະກອບວິຊາ ຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຕາມລະບຽບການ;

6. ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດຂັ້ນກາງ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ປີ້ນປົວທົ່ວໄປ ແລະ ຮອງຮັບການສົ່ງຕໍ່ ຄົນເຈັບຈາກໂຮງໝໍນ້ອຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍອາຄານສະຖານທີ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ຕຽງນອນ, ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຕາມມາດ ຕະຖານຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;

7. ໂຮງໝໍນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ອາຄານສະຖານທີ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ຕຽງນອນ, ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແລະ ບຸກຄະ ລາກອນ ຕາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;

8. ຫ້ອງກວດພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວຂອງລັດ ຫຼື ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໂດຍມີການປະກອບອຸປະກອນການແພດພື້ນຖານ, ຜູ້ປະກອບວິຊາ ຊີບປີ້ນປົວ ແຕ່ບໍ່ມີຕຽງສຳລັບຄົນເຈັບນອນພັກປີ້ນປົວແຮມຄືນ;

9. ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການເພີ່ມຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ສະຕິຕົນຕົວ ໃນການຄວບຄຸມ, ດູແລ ແລະ ພັດທະນາສຸຂະພາບຂອງຕົນ, ຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ດ້ວຍການຫັນປ່ຽນຄວາມຊົນເຄີຍ, ການສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການປະຕິບັດມາດຕະການ ຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງແບບແຜນດຳລົງຊີວິດ ໂດຍເອົາວຽກງານສຸຂະສຶກສາເປັນໃຈກາງ;

10. ການປີ້ນປົວເສັຍຄ່າ ໝາຍເຖິງ ການປີ້ນປົວທີ່ຄົນເຈັບຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍຄ່າປີ້ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຜ່ານກອງທຶນທີ່ຕົນເປັນສະມາຊິກ;

11. ການປີ້ນປົວບໍ່ເສັຍຄ່າ ໝາຍເຖິງ ການປີ້ນປົວຄົນເຈັບທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ຫຼື ທຸກຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ ສາມາດຈ່າຍຄ່າປີ້ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍມີການຍິ່ງຍືນຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບການ;

12. ອາຍຸຣະສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການບົ່ງມະຕິ, ປີ້ນປົວ, ກັນພະຍາດ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ໃຫຍ່;

13. ສັນລະຍະສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການບົ່ງມະຕິ ແລະ ປີ້ນປົວ ດ້ວຍການ ຜ່າຕັດ;

14. ນາຣິເວດສູຕິສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການປົ່ງມະຕິ, ປິ່ນປົວ, ກັນພະຍາດ, ການຊ່ວຍເອົາລູກອອກ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຍິງ;

15. ກຸມມານເວດສາດ ໝາຍເຖິງ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການປົ່ງມະຕິ, ປິ່ນປົວ, ກັນພະຍາດ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງເດັກ;

16. ຈັນຍາບັນແພດ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການປະພຶດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປິ່ນປົວມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

17. ຈັນຍາທຳແພດ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ການປະຕິບັດຈັນຍາບັນແພດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ;

18. ສູນປິ່ນປົວສະເພາະ ແລະ ໂຮງໝໍສະເພາະວິຊາ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການປິ່ນປົວສະເພາະວິຊາໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ຕາ, ຜິວໜັງ, ແຂ້ວ, ຫິວໃຈເສັ້ນເລືອດ, ສັນຍະກຳຕົບແຕ່ງ ແລະ ເສີມຄວາມງາມ.

ມາດຕາ 4(ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປິ່ນປົວ

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ປັບປຸງວຽກງານປິ່ນປົວໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຕາມແຜນປະຕິຮູບລະບົບສາທາລະນະສຸກ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ສົ່ງເສີມການບໍລິການປິ່ນປົວ ໂດຍສົມທົບລະຫວ່າງການແພດສະໄໝໃໝ່ ແລະ ການແພດພື້ນເມືອງ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີສຸຂະພາບດີ, ແຂງແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ ແລະ ເດັກ, ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ, ຜູ້ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ.

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານປິ່ນປົວດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ ເຂົ້າໃນວຽກງານປິ່ນປົວຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປິ່ນປົວເສັຍຄ່າ ຫຼື ບໍ່ເສັຍຄ່າຕາມລະບຽບການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງໃນສັງຄົມ, ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນສະໜອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມືການແພດທີ່ທັນສະໄໝ ໃສ່ໂຮງໝໍຂອງລັດຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ລົງທຶນໃສ່ການບໍລິການປິ່ນປົວຂັ້ນສູງ ຫຼື ຂັ້ນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 5(ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປິ່ນປົວ

ວຽກງານປິ່ນປົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບສິດໃນການມີຊີວິດຂອງມະນຸດ;
2. ໃຫ້ການປິ່ນປົວຢ່າງສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດການແພດ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມສະອາດ, ຄວາມປອດໄພ;
3. ມີມະນຸດສະທຳ ເປັນຕົ້ນ ຈັນຍາບັນແພດ, ຈັນຍາທຳແພດ, ມີສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວິຊາຊີບຂອງຕົນ;
4. ມີການເຫັນດີ ຫຼື ຍິນຍອມຂອງຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 6(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງພົນລະເມືອງໃນການປິ່ນປົວ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເພດ, ໄວ, ເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື ລ້ວນແຕ່ມີສິດສະເໝີພາບໄດ້ຮັບການບໍລິການປິ່ນປົວໃນເວລາເຈັບເປັນ, ຕຳນິສິ່ງຂ່າວ ຫຼື ຮ້ອງທຸກ ຖ້າຕົນເຫັນວ່າການປິ່ນປົວນັ້ນ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ບໍ່ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີສິດອື່ນ ກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະເຄົາລົບກົດລະບຽບຂອງສະຖານທີ່ປິ່ນປົວ, ປະຕິບັດຕາມການແນະນຳຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 7(ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ໃຫ້ ແລະ ຮັບ ການບໍລິການປິ່ນປົວ ດ້ວຍການແພດສະໄໝໃໝ່ ແລະ ການແພດພື້ນເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 8(ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປິ່ນປົວ ດ້ວຍການຄົ້ນຄວ້າ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີການແພດ, ການສ້າງ ບຳລຸງພະນັກງານ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 2

ການປະກອບວິຊາຊີບ ແລະ ລະບົບບໍລິການປິ່ນປົວ

ມາດຕາ 9(ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮຽນຈົບວິຊາການແພດ, ມີປະກາສະນິຍະບັດ ດ້ານການແພດສາຂາໃດໜຶ່ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຮັບຮູ້ໂດຍກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
2. ມີຈັນຍາບັນແພດ, ຈັນຍາທຳແພດ, ຄຸນສົມບັດດີ, ມີປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນດ້ານວິຊາຊີບປິ່ນປົວຢູ່ໂຮງໝໍຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນມາແລ້ວ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມປີ;
3. ມີສຸຂະພາບດີ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກແພດ;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກລົງວິໄນທາງດ້ານວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຍ້ອນການກະທຳຜິດ ໂດຍເຈດຕະນາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສຳລັບພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ;

6. ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ, ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຈາກສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບ ປື້ນປົວ ໂດຍມີການຍິ່ງຍືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປື້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປື້ນປົວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກຄຳສັ່ງ, ແນະນຳວິທີການ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳການປື້ນປົວ ຢ່າງມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດການແພດ;

2. ຊັງຊາເຖິງຜົນໄດ້, ຜົນເສັຍ, ຜົນສະທ້ອນຂອງການກວດ ແລະ ການປື້ນປົວ ທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ຖ້າເຫັນວ່າສະພາບຂອງຄົນເຈັບບໍ່ຖືກກັບວິຊາສະເພາະ ຫຼື ຄວາມຊຳນານຂອງຕົນແລ້ວ ຕ້ອງແນະນຳຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃຫ້ຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ ໄປປື້ນປົວຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ເໝາະສົມ;

3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ທຸກວິທີການປື້ນປົວ ເປັນຕົ້ນ ການຜ່າຕັດ, ການເຈາະ, ການຊູດ, ການຖູ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດບາດແຜ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນອ້າງອີງຊັດເຈນ ດ້ານການແພດ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ກ່ຽວຮັບຮູ້ ແລະ ເຫັນດີເສັຍກ່ອນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ຄົນເຈັບເສັຍສະຕິ ທີ່ບໍ່ມີຍາດພີ່ນ້ອງ.

ມາດຕາ 11(ປັບປຸງ) ການພົວພັນລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປື້ນປົວ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປື້ນປົວ ລວມທັງສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສິບການທາງດ້ານວິຊາການ, ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການປື້ນປົວ, ສິ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການບໍລິການປື້ນປົວ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 12(ປັບປຸງ) ສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວ

ສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວຂອງລັດ ມີ ໂຮງໝໍສູນກາງ, ສູນປື້ນປົວສະເພາະ, ໂຮງໝໍພາກ, ໂຮງໝໍແຂວງ, ນະຄອນ, ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ, ໂຮງໝໍນ້ອຍ, ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ, ໂຮງໝໍການແພດພື້ນເມືອງ. ສຳລັບມາດຕະຖານຂອງໂຮງໝໍພາກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ;

2. ສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວຂອງເອກະຊົນ ມີ ໂຮງໝໍທົ່ວໄປ, ໂຮງໝໍສະເພາະວິຊາ, ໂຮງໝໍການແພດພື້ນເມືອງ, ຫ້ອງກວດພະຍາດ;

3. ສະຖານທີ່ບໍລິການປື້ນປົວ ຂອງລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 13(ປັບປຸງ) ລະບົບບໍລິການປົນປົງ

ລະບົບບໍລິການປົນປົງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີ:

1. ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດ;
2. ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງເອກະຊົນ;
3. ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງ ລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 14(ປັບປຸງ) ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດ

ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດ ມີ ສີ່ ຂັ້ນ:

1. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນຕົ້ນ;
2. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນກາງ;
3. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນສູງ;
4. ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນສູງສຸດ.

ການບໍລິການປົນປົງຂອງໂຮງໝໍການແພດພື້ນເມືອງ ສາມາດດຳເນີນໃນລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງລັດທຸກຂັ້ນ ແລະ ລະບົບບໍລິການປົນປົງຂອງເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 15(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນຕົ້ນ

ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນຕົ້ນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົງ ຢູ່ ໂຮງໝໍນ້ອຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີໂຮງໝໍນ້ອຍນັ້ນ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະກອບຖົງຢາປະຈຳບ້ານ.

ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ ປະກອບດ້ວຍແພດບ້ານ ຫຼື ອາສາສະໝັກສາທາລະນະສຸກບ້ານ, ໝໍຢາພື້ນເມືອງ ແລະ ມີເຄື່ອງມືການແພດຂັ້ນພື້ນຖານ. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຖົງຢາປະຈຳບ້ານ ກວດ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດບໍ່ຮ້າຍແຮງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນຕາມລະດູການ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດຖອກທ້ອງ, ເປັນໄຂ້, ເປັນຫວັດ ລວມທັງບາດແຜນ້ອຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຖົງຢາປະຈຳບ້ານ ສາມາດຊ່ວຍເອົາລູກອອກຢູ່ເຮືອນ ພ້ອມທັງຈ່າຍຢາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນໃນບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລາຍງານຕາມສາຍການຈັດຕັ້ງ.

ມາດຕາ 16(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນກາງ

ການບໍລິການປົນປົງຂັ້ນກາງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົງ ຢູ່ ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ.

ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍ, ແພດຊ່ວຍ, ທັນຕະແພດ, ທັນຕະແພດຊ່ວຍ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຈຳເປັນ, ຮັບຜິດຊອບກວດ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດໃນ ສີ່ ວິຊາຫຼັກ ຄື ອາຍຸຣະສາດ, ສັນລະຍະສາດ, ນາຣິເວດສູຕິສາດ ແລະ ກຸມມານເວດສາດ.

ມາດຕາ 17(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງ

ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົວຢູ່ໂຮງໝໍແຂວງ, ໂຮງໝໍພາກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍຊ່ວຍຊານສະເພາະດ້ານ, ທ່ານໝໍ, ທັນຕະແພດ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກ ເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດຄົບຖ້ວນ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາການ ແລະ ເຕັກ ໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄວາມສາມາດກວດ ແລະ ປົນປົວ ໃນລະດັບສູງກວ່າ ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ.

ມາດຕາ 18(ປັບປຸງ) ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງສຸດ

ການບໍລິການປົນປົວຂັ້ນສູງສຸດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົນປົວຢູ່ໂຮງໝໍສູນກາງ ແລະ ສູນປົນປົວສະເພາະ.

ໂຮງໝໍສູນກາງ ແລະ ສູນປົນປົວສະເພາະ ປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍຊ່ວຍຊານສະເພາະດ້ານ, ທ່ານໝໍ, ທັນຕະແພດ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການ ແພດຄົບຖ້ວນ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄວາມສາມາດກວດ ແລະ ປົນປົວ ໃນລະດັບສູງກວ່າ ໂຮງໝໍແຂວງ, ໂຮງໝໍພາກ.

ມາດຕາ 19(ປັບປຸງ) ການເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບບໍລິການປົນປົວຂອງລັດ

ໃນການນໍາໃຊ້ການບໍລິການປົນປົວຂອງລັດ ຄົນເຈັບ ມີສິດໄດ້ຮັບການປົນປົວຢູ່ຂັ້ນຕົ້ນ, ຕໍ່ເນື່ອງ ໄປຫາຂັ້ນກາງ, ຂັ້ນສູງ ແລະ ຂັ້ນສູງສຸດ ຕາມອາການເປົາ ຫຼື ຫັກຂອງພະຍາດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບອບ ແລະ ຫຼັກການຂອງການສົ່ງຕໍ່. ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງນັ້ນ ຄົນເຈັບ ສາມາດນໍາໃຊ້ການ ບໍລິການປົນປົວຂັ້ນກາງ, ຂັ້ນສູງ ຫຼື ຂັ້ນສູງສຸດໂດຍກົງກໍໄດ້.

ໃນການບໍລິການປົນປົວຂອງລັດນັ້ນ ໂຮງໝໍຂັ້ນລຸ່ມ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ໂຮງໝໍຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການ ປົນປົວ ແລະ ໂຮງໝໍຂັ້ນເທິງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງກວດກາ, ແນະນໍາ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໂຮງໝໍ ຂັ້ນລຸ່ມ.

ມາດຕາ 20(ປັບປຸງ) ລະບົບບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ

ລະບົບບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ ແມ່ນ ການບໍລິການປົນປົວ ຢູ່ ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວ ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ສະຖານທີ່, ບຸກຄະລາກອນ, ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນການແພດ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ຄ່າບໍລິການປົນປົວ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວຂອງເອກະຊົນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 21(ປັບປຸງ) ຫ້ອງກວດພະຍາດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ສາມາດມີຫ້ອງກວດພະຍາດບ່ອນດຽວ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ໃນກໍລະນີເຈົ້າຂອງຫ້ອງກວດພະຍາດ ເສຍຊີວິດ ຫຼື ຕິດຂັດນັ້ນ ບຸກຄົນອື່ນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ຫ້ອງ ກວດພະຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ວ່າຈະໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ຍືມ ກໍຕາມ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 22(ໃໝ່) ລະບົບບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ

ລະບົບບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ຮ່ວມກັບ ເອກະຊົນ ແມ່ນ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການພັດທະນາການບໍລິການພາຍໃນສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ ຂອງລັດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເຊັ່ນ ການປັບປຸງສະຖານທີ່ບໍລິການ, ການປະກອບອຸປະກອນການແພດທີ່ທັນສະໄໝ, ການບໍລິການທີ່ດີ ແລະ ວ່ອງໄວ, ການບໍລິການດ້ານວິຊາການລະດັບສູງ ລວມທັງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ ປີ້ນປົວ ທີ່ປະຈຳການຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການ ຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອບໍລິການປີ້ນປົວ ເຊັ່ນ ຫ້ອງກວດ ພະຍາດເອກະຊົນ ໃນໂຮງໝໍຂອງລັດ.

ມາດຕາ 23 ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ ຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວແຕ່ລະຂັ້ນ ລວມທັງຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກກັບມາດຕະຖານ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນການແພດ ທີ່ເປ່ເພ ແລະ ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງໄດ້ ຫຼື ພົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ຕ້ອງຢຸດເຊົາການນຳໃຊ້ ຕາມລະບຽບການ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ໝວດທີ 3

ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຈັນຍາບັນ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ມາດຕາ 24(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດພະຍາດ;
2. ບິ່ງມະຕິພະຍາດ;
3. ອອກໃບສັ່ງປີ້ນປົວ;
4. ວາງຢາ;
5. ຈ່າຍຢາ;
6. ແນະນຳດ້ານການແພດ;
7. ພະຍາບານ;
8. ປະຈຳການ;

9. ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຄົນເຈັບ;
10. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບ;
11. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດ;
12. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະເມີນຜົນ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 25(ປັບປຸງ) ການກວດພະຍາດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງກວດພະຍາດໃຫ້ຄົນເຈັບ ດ້ວຍສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ວ່ອງໄວ ທັນເວລາ ພ້ອມທັງບັນທຶກຂໍ້ມູນຕ່າງໆຂອງຄົນເຈັບ ໂດຍນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ປະສົບການ, ສະຕິປັນຍາ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊ່ວຍບົ່ງມະຕິພະຍາດ.

ມາດຕາ 26 ການບົ່ງມະຕິພະຍາດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງບົ່ງມະຕິພະຍາດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານຈາກຜົນຂອງການກວດ, ການວິເຄາະປະເພດຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການກຳນົດວິທີການປີ້ນປົວ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 27 ການອອກໃບສັ່ງປີ້ນປົວ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງອອກໃບສັ່ງປີ້ນປົວ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການປີ້ນປົວດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 28(ປັບປຸງ) ການວາງຢາ

ການວາງຢາ ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍໃບສັ່ງຢາ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ບ່ອນຢູ່ຂອງຄົນເຈັບ;
2. ຊື່ພະຍາດ;
3. ຊື່ຢາ, ຄວາມແຮງ, ຈຳນວນ, ວິທີນຳໃຊ້ຢາ;
4. ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຂຽນໃບສັ່ງຢາ;
5. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນຂອງທ່ານໝໍ ຫຼື ທັນຕະແພດ.

ການຂຽນໃບສັ່ງຢາ ຕ້ອງໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດອ່ານອອກໄດ້.

ມາດຕາ 29 ການຈ່າຍຢາ

ການຈ່າຍຢາ ດຳເນີນໂດຍເພສັດຊະກອນ, ພະຍາບານ ຫຼື ຜະດຸງຄັນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໃບສັ່ງຢາຂອງທ່ານໝໍ ຫຼື ຫັນຕະແພດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳການນຳໃຊ້ຢານັ້ນ ຢ່າງລະອຽດແກ່ຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 30(ປັບປຸງ) ການແນະນຳດ້ານການແພດ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງແນະນຳໃຫ້ຄົນເຈັບຮູ້ສະພາບການເຈັບເປັນຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼັງຈາກການກວດ, ການບິ່ງມະຕິ ພ້ອມທັງແນະນຳວິທີການປີ້ນປົວໃຫ້ຄົນເຈັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 31(ປັບປຸງ) ການພະຍາບານ

ການພະຍາບານ ແມ່ນ ການບົວລະບັດ, ບົວ ແລະ ຕິດຕາມສະພາບຄົນເຈັບ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ຫຼື ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງບັນທຶກ ໂດຍຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກກາຍະພາບບຳບັດ. ການພະຍາບານ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມໃບສັ່ງປີ້ນປົວຂອງທ່ານໝໍ, ຫັນຕະແພດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 32(ປັບປຸງ) ການປະຈຳການ

ການປະຈຳການ ແມ່ນ ການເວນຍາມ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວ, ສາມາດບໍລິການສຸຂະພາບ ແລະ ປີ້ນປົວໄດ້ຕະຫຼອດ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ໂດຍຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວທັງໝົດ ຕາມລະບອບປະຈຳການ ຊຶ່ງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ) ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຄົນເຈັບ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຄົນເຈັບ, ຄອບຄົວ ຫຼື ຊຸມຊົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການແພດ ທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມລັບ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຢາກຮູ້, ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ;
2. ຊື່ແຈງ ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ການກວດ, ການບິ່ງມະຕິ, ການປີ້ນປົວ, ການບົວລະບັດ, ການລ້ຽງດູ, ການຟື້ນຟູ, ການກັນພະຍາດ, ຄວາມສ່ຽງ, ຜົນຮ້າຍ, ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້, ວິທີການອື່ນ ຫຼື ທ່າອ່ຽງ ທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ກ່ຽວກັບການປີ້ນປົວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວນັ້ນ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງແຈ້ງຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບສະພາບການເຈັບເປັນ ພ້ອມທັງສົ່ງບົດບັນທຶກການປີ້ນປົວໄປໃຫ້ສະຖານທີ່ບໍລິການປີ້ນປົວບ່ອນໃໝ່.

ມາດຕາ 34 ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບຢ່າງເຂັ້ມງວດ ກ່ຽວກັບພະຍາດ, ຕຳນິຈຸດພິເສດ ຂອງຄົນເຈັບ ທີ່ຍັງມີຊີວິດ ຫຼື ເສຍຊີວິດແລ້ວ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນເຈັບເອງ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 35 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດ

ໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ປະກອບດ້ວຍໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ, ໃບຢັ້ງຢືນການເກີດ, ໃບຢັ້ງຢືນການເສັຍຊີ ວິດ, ໃບຢັ້ງຢືນເສັຍອົງຄະ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນອື່ນ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ໂດຍຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນ ຫຼັກຖານທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ຕາມຫຼັກການວິທະຍາສາດການ ແພດ.

ແບບພິມຂອງໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 36(ປັບປຸງ) ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕ້ອງຍົກສູງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຂົ້າຮ່ວມ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການປະຕິບັດວິຊາຊີບຂອງຕົນ ເພື່ອ ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງການກວດ, ບົ່ງມະຕິພະຍາດ ແລະ ປີ້ນປົວໃຫ້ທັນກັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະ ຍາສາດການແພດຂອງຍຸກສະໄໝ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຄົນເຈັບ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ຈັນຍາບັນ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບສິດໃນການມີຊີວິດ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຄົນເຈັບ ໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກໃດໆ ລວມທັງບໍ່ໃຫ້ພົ້ນປະໝາດຊາກສົບ;
2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກການປີ້ນປົວທີ່ຖືກຮັບຮູ້ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ເພື່ອຊ່ວຍຄົນເຈັບຟື້ນຟູສຸຂະພາບ;
3. ເກັບຄ່າບໍລິການປີ້ນປົວຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໂດຍບໍ່ຮຽກຮ້ອງຄຸນຄ່າເພີ່ມ ເຕີມໃດໆ;
4. ຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຕັດສິນໃຈຂອງຄົນເຈັບ ບົນພື້ນຖານ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ວິຊາຊີບການແພດ;
5. ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນເຈັບທີ່ກຳລັງຕິກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນ ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ເມື່ອຕົນມີເງື່ອນໄຂຊ່ວຍໄດ້ ໂດຍບໍ່ປະຕິເສດ ຫຼື ຫຼົບຫຼີກການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວ;
6. ລະດົມຄົນເຈັບໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການປີ້ນປົວ ທັງໃຫ້ກຳລັງໃຈເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ຄົນເຈັບເອງເປັນຕົ້ນຕໍ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;

7. ມີຄວາມມານະອິດທິນ, ມະນຸດສຳພັນດີ, ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ມີອະຄະຕິ ແລະ ປະຕິກິລິຍາ ຕໍ່ວາຈາ ແລະ ການສະແດງອອກ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຂອງຄົນເຈັບ ແລະ ຍາດພົ້ນອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
8. ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືເພື່ອນຮ່ວມວິຊາຊີບດຽວກັນ;
9. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມຍຸຕິທຳ, ມີສະຕິ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ.

ໝວດທີ 4 ການເງິນດ້ານການປົ່ນປົວ

ມາດຕາ 38(ປັບປຸງ) ການເງິນດ້ານການປົ່ນປົວ

ການເງິນດ້ານການປົ່ນປົວ ແມ່ນ ການເງິນກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ໃນການບໍລິການປົ່ນປົວ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບການປົ່ນປົວຢ່າງສະເໝີພາບ, ເປັນທຳ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 39(ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງການເງິນດ້ານການປົ່ນປົວ

ແຫຼ່ງການເງິນດ້ານການປົ່ນປົວ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ຄັງປະກັນສຸຂະພາບ;
3. ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ

ເທດ;

4. ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ຈາກການຈັດກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ;
5. ການເກັບ ໂດຍກົງຈາກຄົນເຈັບ;

ຄັງປະກັນສຸຂະພາບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 40(ປັບປຸງ) ການເສັຍຄ່າປົ່ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງຄັງປະກັນສຸຂະພາບ ເມື່ອມາກວດພະຍາດ ແລະ ປົ່ນປົວສຸຂະພາບ ຢູ່ ສະຖານທີ່ບໍລິການປົ່ນປົວ ກໍຈະໄດ້ເສັຍຄ່າປົ່ນປົວດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 41(ປັບປຸງ) ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປົ່ນປົວ

ຄ່າທຳນຽມ ແມ່ນ ຄ່າເກັບຈາກເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປົ່ນປົວ ເຊັ່ນ ໃບຢັ້ງຢືນການແພດ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ.

ຄ່າບໍລິການ ແມ່ນ ຄ່າເກັບຈາກການບໍລິການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຄ່າຫ້ອງນອນ, ຄ່າລົດນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.

ຄ່າປົ່ນປົວ ແມ່ນ ຄ່າເກັບຈາກການປົ່ນປົວຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການກວດ, ວິເຄາະ, ສ່ອງລັງສີ, ຜ່າຕັດ, ຢາ, ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ເຕັກນິກອື່ນໆ.

ການເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປົ່ນປົວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 42(ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປິ່ນປົວ
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າປິ່ນປົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 43(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳແນກ, ເມີນເສີຍ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວຄົນເຈັບ;
2. ເອົາການຄ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການປິ່ນປົວ;
3. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດແບບສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ;
4. ເຮັດການຄ້າຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ;
5. ດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວຢູ່ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ;
6. ດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ດຳເນີນບໍລິການປິ່ນປົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ.

ມາດຕາ 44(ໃໝ່) ຫ້າມຈຳແນກ, ເມີນເສີຍ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວຄົນເຈັບ

ການຫ້າມຈຳແນກ, ເມີນເສີຍ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວຄົນເຈັບ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ
ປິ່ນປົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍ່ກຽມພ້ອມປະຕິບັດໜ້າທີ່;
2. ການບໍ່ຮັບຕ້ອນຄົນເຈັບ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ ຕາມຈັນຍາບັນແພດ;
3. ການບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການບໍລິການປິ່ນປົວ;
4. ການບໍ່ມາປະຈຳການຕາມລະບອບປະຈຳການ;
5. ການຍຸດເຊົາປິ່ນປົວ ຕາມການສະເໜີຂອງຄົນເຈັບ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 45(ປັບປຸງ) ຫ້າມເອົາການຄ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການປິ່ນປົວ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປິ່ນປົວ ເອົາການຄ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການປິ່ນປົວ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເອົາຜົນກຳໄລເປັນຕົ້ນຕໍຄືກັບການຄ້າ;
2. ຖ່ວງດຶງຄົນເຈັບ ໄວ້ຍາວນານ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ;
3. ໂຄສະນາເກີນຄວາມເປັນຈິງ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຄົນເຈັບມາປິ່ນປົວນຳຕົນ;
4. ຕີບແຕ່ງສະຖານທີ່ບໍລິການປິ່ນປົວ ແລະ ຈັດວາງປ້າຍໂຄສະນາ ທີ່ມີລັກສະນະການຄ້າ;
5. ຍາດແຍ່ງຄົນເຈັບຂອງຜູ້ອື່ນ ມາປິ່ນປົວ, ວິພາກວິຈານ ຫຼື ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສືການປິ່ນປົວຂອງ

ຜູ້ອື່ນ.

ມາດຕາ 46(ປັບປຸງ) ຫ້າມອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດແບບສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ເຮັດບົດລາຍງານ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດ ໂດຍມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຄົນເຈັບ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ຊຶ່ງເປັນການລະເມີດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 47(ປັບປຸງ) ຫ້າມເຮັດການຄ້າຜະລິດຕະພັນ, ອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ສິ່ງເສີມ ຫຼື ເຮັດການຊື້ຂາຍຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ, ຄົນເຈັບ ເຊັ່ນ ເລືອດ, ອົງຄະ, ຈິວະ, ຈຸລັງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຈາກຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ເສຍຊີວິດແລ້ວ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 48(ປັບປຸງ) ຫ້າມດຳເນີນບໍລິການປີ້ນປົວຢູ່ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ

ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມທີ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວບໍ່ສາມາດດຳເນີນບໍລິການປີ້ນປົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ຄ້າຂາຍ ເຊັ່ນ ສູນການຄ້າ, ຕະຫຼາດ;
2. ຮ້ານຂາຍຢາ, ຜະລິດຕະພັນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ;
3. ສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 49(ປັບປຸງ) ຫ້າມດຳເນີນບໍລິການປີ້ນປົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ດຳເນີນບໍລິການປີ້ນປົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ນຳໃຊ້ວິທີການປີ້ນປົວ ທີ່ບໍ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດກວດໄດ້ ຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 50 ຫ້າມດຳເນີນບໍລິການປີ້ນປົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ດຳເນີນ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການປີ້ນປົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການແພດ ເຊັ່ນ ການຫຼຸດລູກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກປີ້ນປົວທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 51(ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄົນເຈັບ

ຫ້າມຄົນເຈັບ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກໂຮງໝໍໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ປະພຶດຕິນະໂນມາຍາສົມຕໍ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;
3. ລັດຄົວ, ລະເມີດຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;
4. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນການແພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 52(ໃໝ່) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 53(ໃໝ່) ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ, ປະນີປະນອມ ຫຼື ໄກ່ເກ້ຍກັນ.

ມາດຕາ 54(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຕົນສັງກັດ ຫຼື ອະນຸຍາດນັ້ນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 56(ໃໝ່) ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດ ຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງພ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 57(ໃໝ່) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ໃນກໍລະນີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງກັນ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 7 ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ

ມາດຕາ 58(ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານ ສົບທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ.

ນອກຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ຍັງມີສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ.

ມາດຕາ 59(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ມະຕິຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສ້າງ, ປັບປຸງກົດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປີ້ນປົວ, ວິທະຍາສາດ ການແພດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຊີ້ນຳດ້ານວິຊາສະເພາະ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີ້ນປົວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ ຂຶ້ນກັບຕົນ ຊຶ່ງຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານການປີ້ນປົວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ;
8. ສ້າງ, ບຳລຸງພະນັກງານໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ຈັນຍາບັນແພດ ແລະ ຈັນຍາທຳແພດ;
9. ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;

10. ພົວພັນ ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ມີສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບ ລວມທັງວຽກງານວິຊາການ;

11. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ;

12. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລ້ວລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ

ການ.

ມາດຕາ 60(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົນປົວ ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປົນປົວ, ວິທະຍາສາດການແພດ;

3. ຊີ້ນຳຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ ໃນການເກັບກຳ, ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ;

4. ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ສັງຄົມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົນປົວ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ;

5. ຄົ້ນຄວ້າຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ ແລ້ວນຳສະເໜີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

6. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ ຂອງການປົນປົວ;

7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;

8. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ ຕາມການມອບໝາຍ;

9. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລ້ວລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ.

ມາດຕາ 61(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົນປົວ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ;
2. ເສີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປົນປົວ, ວິທະຍາສາດ ການແພດ;
3. ຊີ້ນຳໂຮງໝໍ້ນ້ອຍ, ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ໃນການເກັບກຳ, ຮັກສາ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ;
4. ເກັບກຳ, ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ;
5. ເກັບກຳ, ຄົ້ນຄວ້າຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງປະກອບວິຊາຊີບປົນປົວ ແລ້ວນຳ ສະເໜີພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ມາດ ຕະຖານ ຂອງການປົນປົວ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົນປົວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
8. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລ້ວລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົນປົວ ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແນະນຳປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮັກສາສຸຂະພາບ ແນໃສ່ຮັບປະກັນ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີຈິດສຳນຶກ ໃນການ ຮັກສາ, ປົນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ກັນພະຍາດ;
2. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສຸຂະພາບປະເພດຕ່າງໆ;
3. ແຈ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງ ປະຊາຊົນ;
4. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ, ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ;
5. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນ ໃຫ້ໄປຮັບການບໍລິການປົນປົວ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການປົນປົວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສັກຢາກັນພະຍາດ ຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ, ການອອກລູກທີ່ປອດໄພ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດ ສະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 63(ປັບປຸງ) ສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ

ສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ແມ່ນ ອົງການທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດ ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງ.

ສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ອອກກົດລະບຽບ ກ່ຽວກັບຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການອະນຸມັດ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ໂດຍຜ່ານການສອບເສັງ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງຄະນະແພດຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ;
3. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ລວມທັງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີ້ນປົວ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 64(ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

**ໝວດທີ 8
ການກວດກາວຽກງານປີ້ນປົວ**

ມາດຕາ 65(ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານປີ້ນປົວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປີ້ນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕົ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສົ່ມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 66(ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານປີນປົວ ມີ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປີນປົວ;
2. ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບອບຄຸ້ມຄອງວິຊາການ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວິຊາຊີບ ປີນປົວຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການປີນປົວ;
3. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ ແຫຼ່ງການເງິນດ້ານການປີນປົວ;
4. ຈັນຍາບັນແພດ, ຈັນຍາທຳແພດ ຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບປີນປົວ, ການແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປີນປົວ.

ມາດຕາ 67(ໃໝ່) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດ ເວລາທີ່ແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການກວດກາວຽກງານປີນປົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ອີງຕາມ ຄວາມສ່ຽງຂອງວຽກງານປີນປົວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 68 ການກວດສອບດ້ວຍວິທະຍາສາດການແພດ

ການກວດສອບດ້ວຍວິທະຍາສາດການແພດ ແມ່ນ ການວິເຄາະ, ວິໄຈ ຫາຄວາມຈິງ ເພື່ອຢັ້ງຢືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄວາມຜິດພາດ ກ່ຽວກັບການປີນປົວຕາມການສະເໜີຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ.

ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບດ້ວຍວິທະຍາສາດການແພດນັ້ນ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ມີປະສົບການ ດ້ານວິຊາຊີບປີນປົວ ຫຼື ດ້ານນິຕິເວດ ໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບ ທີ່ທຳການປົນປົວຄົນເຈັບນັ້ນ ເປັນຜູ້ກວດສອບ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກເປັນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ, ພູ່ເພື່ອນຂອງຄົນເຈັບ ລວມທັງ ບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ ທີ່ຜູ້ກ່ຽວມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດສອບນັ້ນ ກໍ່ບໍ່ອະນຸຍາດເຊັນດຽວກັນ.

ໝວດທີ 9

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 69 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ຖືກປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເປົາ ຫຼື ຫັກ.

ມາດຕາ 71(ໃໝ່) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເປົາ ແລະ ເປັນການລະເມີດເທື່ອທຳອິດ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 72(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ວຽກງານປົນປົວ ແຕ່ທາກມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ບໍ່ຫຼົບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 73(ໃໝ່) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ວຽກງານປົນປົວ ຈະຖືກປັບໃໝຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 74(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມ ຜິດໃນການປິ່ນປົວຂອງຕົນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 75(ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມ ກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫັກ.

**ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 76(ໃໝ່) ວັນແພດລາວ

ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດເອົາວັນທີ 18 ມິຖຸນາ ເປັນວັນແພດລາວ.

ວັນແພດລາວ ເປັນວັນສ້າງຂະບວນການ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອລະນຶກເຖິງຜົນງານ ແລະ ສັນລະ ເສີນຄຸນງາມຄວາມດີ ຂອງແພດລາວ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ກໍຄືໃນສະໄໝປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ປະເທດຊາດ ເພື່ອປຸກລະດົມມວນຊົນ ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນ, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 77 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຫ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປິ່ນປົວ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2005.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

